

[LIII Gyldenkilde]

imod at blive fyret, som lønmodtagerne i vid udstrækning kan have, er noget, som for tjenestemænd har været betydelig bedre end de varsler, man i almindelighed har haft; det er heller ikke helt det samme mere. Og sådan kunne jeg blive ved.

Der er for nogle år siden indført bodssystemer over for tjenestemænd; hvis de nedlægger arbejdet af en eller anden årsag, kan de blive idømt en bod. Det eneste, tjenestemændene ikke har, er sådan set strejkeret, og vi synes jo, at i og med, at arbejdsmarkedets vilkår dels for tjenestemænd, dels for alle andre lønmodtagere kommer til at ligne hinanden mere og mere, bør man naturligvis give mulighed for, at også tjenestemænd kan gå ud i en arbejdskamp for at få bedre vilkår, ligesom alle andre kan.

Jeg har ikke i sinde nu at annoncere ændringsforslag til disse lovforslag, for nu drejer det sig om noget andet, men når vi har den slags diskussioner om tjenestemænd, synes jeg, det er vigtigt, at vi tager nogle af de problemstillinger frem, som vi jo kommer til at tage stilling til inden for overskuelig fremtid, hvis jeg må sige det sådan. For det mener vi faktisk i SF at vi bliver nødt til i og med, at tjenestemandssystemet udhules på mange måder; det er ikke meget bedre end alle andre systemer – og de er heller ikke gode nok – og derfor bør der være nogle rettigheder forbundet med systemet.

Dette siger jeg naturligvis ikke for at lægge op til, at der skal blive ballade om urafstemningen; jeg siger det naturligvis ikke, fordi jeg anbefaler et ja eller et nej til urafstemningen den 5. maj. Det blander vi os principielt ikke i, det er overenskomststof.

Det, vi her tager stilling til, er, om dette skal lægges ud til kommunerne. Ja. Og det er, om der kan indgås aftaler om åremålsansættelser, og dér har SF principielt haft det synspunkt, at for ledere er det vigtigt, at man får åremålsansættelser. Det har ikke været vores synspunkt, at det skulle gælde hele området.

Vi vil dyrke disse spørgsmål videre under udvalgsarbejdet og kan love et roligt og positivt udvalgsarbejde, hvor vi vil søge at få lidt mere viden om, hvad indholdet i det egentlig er, for naturligvis får vi alle sammen henvendelser – det har vi jo også fået i SF – fra folk inden for området, som fortæller os, om dette er godt eller det er dårligt. Det vil selvfølgelig være afklaret efter 5. maj.

Vi kan tilsige et positivt udvalgsarbejde.

Poul Nødgaard (FP):

At dømme efter avisreferaterne var der overordentlig stor glæde hos de respektive forhandlere, der indgik lærerforliget, herunder ikke mindst hos Kommunernes Landsforenings afgæde formand, borgmester Thorkild Simonsen, der ligesom skulle have kronen sat på sin formandstid for KL.

Det fremhæves atter og atter i de to lovforslag, at forliget vil være udgiftsneutralt for kommunerne, og at disse har givet tilsagn om ikke at ville rejse krav ved de årlige forhandlinger omkring kommunernes forlig. Lad os håbe, at dette holder stik, hvilket Fremskridtspartiet har sine overordentlig store tvivl om.

Hvad vil f.eks. ikke omklassificering af lærerne komme til at koste kommunerne, og hvad med de pensionsbidrag, som kommunerne nu skal til at udrede vedrørende de lærere, der ansættes efter 1. april 1993? Finansministeren burde her i dag kunne fremlægge skudsikre beregninger over de økonomiske konsekvenser for kommunerne, herunder også, om staten eventuelt opnår årlige besparelser ved det indgæede forlig.

Af § 12, stk.5, i lovforslag nr. L 262 fremgår, at kommunerne nu skal betale pension til lærerne, indtil de bliver 63½ år, såfremt de afskediges på grund af arbejdsmangel, sygdom eller lignende. Nu var flere kommuner i dette land ellers så glade for, at man havde forladt det såkaldte SIFU-princip, et princip, som også undervisningsministeren var glad for at vi havde kunnet forlade, men aftalen tvinger jo i realiteten nu kommunerne til at fastholde SIFU-princippet, hvilket betyder, at mange unge lærere må forlade folkeskolen. Er dette et rigtigt princip, hr. finansminister? Og vil ministeren lade sin datter gå i en skole, hvor der ikke aldersmæssigt set er en rimelig spredning i lærerkorpsset?

I princippet er Fremskridtspartiet positivt over for, at kompetencen på lærerområdet overføres til kommunerne, hvilket i praksis vil sige KL; vores betænkelighed går ene og alene på, om det økonomiske grundlag er helt i orden, så vi med sikkerhed ved, at initiativet ikke medfører forøget skattetryk i landets kommuner.